

The Contribution of Bank of Ceylon for Regional Development: A Special Research for Koralaipattu Region

T.Sasivathani ¹ & AAM. Nufile ²

¹ Economist, Mahaweli Authority

² Senior Lecturer, South Eastern University of Sri Lanka.

Corresponding author's e-mail: sasivathani@gmail.com

Abstract: The word Development is talk by everyone at present. Development seems to be target of Politician, Policy planners and intellectual people. All countries are making different policy planning and prepare project and implement that according to the aim of how to develop them. By the way, the thought of regional development strengthen in International level in 1990. Through Making regional development can develop economic this concept is strengthening. It seems in the international level that banks are one of the development tools that are developing economy. The main objective is increase the income of poor people and up lift their lives through this can develop the economy. On this basis this research is how the impact on contribution by Bank of Ceylon to the Regional development the main objective of this research is evaluates the contribution of Bank of Ceylon in Koralaipattu Regional Development. Within this research, areas find out the social economy situation. What are the problem encounter by the Bank of Ceylon when develop the region. This research is containing this sub aim to propose the ways and means how to upgrade the regional development. To achieve this aim number, and data related to their culture is very important. On this basis number and data related culture is analyze through the simple sample static. Even though the Bank of Ceylon considerably made improve the Koralaipattu Regional development but it is seems to very low when compared with other. If to develop this region the Bank of Ceylon should make awareness among people about their services. And change the structural changes through this people have to be motivated and the economy changes can be made. This research is put forward as important solution.

Keywords: Regional Development, Life Stranded, Bank of Ceylon

ஆய்வின் அறிமுகம்

இன்று பலராலும் பேசப்படும் வார்த்தைகளில் ஒன்று அபிவிருத்தி என்பதாகும். அரசியல்வாதிகளினதும் கொள்கைத் திட்டமிடலாளர்களினதும் கல்விமான்களினதும் இலக்குகளில் ஒன்றாக அபிவிருத்தி காணப்படுகின்றது. அனைத்து நாடுகளும் தம்மை எவ்வாறு அபிவிருத்தி செய்யலாம் என்பதனைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டு பல்வேறு கொள்கைகளையும் திட்டங்களையும் வடிவமைத்து அமுல்படுத்துகின்றன. ஐக்கிய நாடுகள் தாபனமும் அதன் துணை நிறுவனங்களும் உலக நாடுகளை அபிவிருத்தி செய்வதற்கான வழிகாட்டல்களை முன்வைத்து இயக்கி வருகின்றன. சர்வதேச அடிப்படையிலான அரச சார்பற்ற நிறுவனங்களும், தேசிய பிராந்திய மட்டத்திலான அரச சார்பற்ற நிறுவனங்களும் அபிவிருத்திச் செயல்முறைகளை நுண்பாக மட்டத்தில் நடைமுறைப்படுத்துவதில் பங்களிப்புச் செய்து வருகின்றன. இந்த அடிப்படையில் அபிவிருத்தி என்ற எண்ணக்கரு மக்கள் மத்தியில் பரவலாக்கப்பட்டிருப்பதுடன் அதனை அடைந்து கொள்வதன் அவசியத்தையும் மக்கள் இன்று உணர்ந்து வருகின்றனர். எனவே அபிவிருத்தி என்பது சர்வதேசரீதியாக ஒவ்வொரு மனிதனதும் தேவையாக ஆக்கப்பட்டுள்ளது எனக்கூறலாம்.

அபிவிருத்தி பற்றிய கருத்துக்கள் காலத்துக்குக் காலம் மாற்றமடைந்து வந்துள்ளன. அதேபோல அதன் வடிவங்களும் மாறிவந்துள்ளன. வளர்ச்சி, அபிவிருத்தி, நலப்பொருளியல், நிலைத்து நிற்கும் அபிவிருத்தி என காலத்துக்காலம் அபிவிருத்தியின் உள்ளார்ந்த கருப்பொருள்களும் மாற்றமடைந்து வந்துள்ளன. அதேவேளை கடந்த நூற்றாண்டின் இறுதிப்பகுதியிலிருந்து அபிவிருத்தியானது புதிய பரிமாணங்களையும் எடுத்து வந்திருப்பதைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது. மனிதவள அபிவிருத்தி, பால்நிலை அபிவிருத்தி, கிராமிய அபிவிருத்தி, பிராந்திய அபிவிருத்தி என புதிய பரிமாணங்கள் அபிவிருத்தி பற்றிய ஆய்வுகளில் உள்வாங்கப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம். பொருளாதாரத்தில் ஒரே கருத்துடையனவாகக் கருதப்பட்ட போதும் வளர்ச்சி, அபிவிருத்தி என்ற எண்ணக்கருக்கள் வேறுபாட்டனவாகும். பொருளாதார வளர்ச்சி என்பது தேசிய வருமானத்துடன் தொடர்புபட்டதாக

இருப்பதுடன் மொத்த உற்பத்தி அதிகரிப்பைச் சுட்டிக்காட்டுதாக உள்ளது. அபிவிருத்தி என்பது இதற்கு அப்பாலும் சென்று மூலதனப்பங்கீடு, நிறுவன அமைப்பு, விநியோகமுறைகள் போன்றவற்றில் ஏற்படக்கூடிய மாற்றங்களையும் கவனத்தில் கொள்கின்றது. அபிவிருத்தியானது சமூகத்தின் சகல கூறுகளிலும் மக்கள் நலனை விருத்தி செய்வதை அடிப்படையாகக் கொண்டதாகும் என ஜெர்ரின் டயஸ் என்பவர் கூறுகின்றார். அதற்கேற்ப இன்று வறுமை ஒழிப்பு, கிராமிய அபிவிருத்தி, பிராந்திய அபிவிருத்தி, தலா வருமான அதிகரிப்பு, கல்வி, சுகாதாரம் போன்ற விடயங்களில் முன்னேற்றம் அடைவதையே ஒவ்வொரு நாடும் தமது முக்கிய இலக்காகக் கொண்டு செயற்பட்டு வருகின்றது. எனவே பொருளாதார அபிவிருத்தியில் வங்கிகளின் பங்களிப்பானது பிரதான இடத்தைப் பிடித்துள்ளது.

ஒரு நாட்டின் பொருளாதார வாழ்வோடும் வளத்தோடும் வங்கிகளின் பணிகள் பின்னிப் பிணைந்துள்ளன. குறிப்பாக ஒரு நாட்டின் பொருளாதார அபிவிருத்தியிலும் அதன் பொருளாதார வளர்ச்சியிலும் வங்கிகள் தனித்துவமான நிதி நிறுவனங்களாக கருதப்படுகின்றன. வர்த்தக வங்கிகளின் தொழிற்பாடுகளுக்கு சட்ட ரீதியாக வரைவிலக்கணம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. 1988 ஆம் ஆண்டில் 30 ஆம் இலக்க வங்கித்தொழில் சட்டத்தின் 86 ஆவது வாசகத்தின்படி வங்கித்தொழில் பற்றி பொதுவாகப் பின்வருமாறு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. “வங்கித் தொழில்” என்பது வேண்டுகோள் விடுக்கப்படுகின்ற போது காசோலைகள், கட்டளைகள், வேண்டுகோள் மூலம் அல்லது வேறு விதத்தில் செலுத்தப்பட வேண்டிய பண வைப்புக்களை ஏற்பதன் ஊடாக பொதுமக்களிடமிருந்து நிதியங்களைப் பெற்றுக்கொள்கின்ற தொழிலாகுமென்பதோடு, அந்நிதியத்தை முழுமையாக அல்லது பகுதியாக முற்பணம், முதலீடு அல்லது சட்டத்தினால் அல்லது மரபுவழி வங்கி முறையினால் அதிகாரமளிக்கப்பட்டுள்ள வேறு ஏதேனும் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுத்துதல் என கருதப்படுகின்றது. அபிவிருத்தித் தந்திரோபாயம் வெற்றிபெற வேண்டுமானால் வங்கித்துறையின் உற்சாகமான ஆதரவு அவசியம் என்பது மறுக்க முடியாத உண்மையாகும்.

வங்கி முறைமையானது கிராமியத்துறையில் உற்பத்தித்திறன், வேலைவாய்ப்பு என்பவற்றை அதிகரிப்பதற்குரிய இயக்கத்தின் முன்னோடியாக இருப்பதுடன் நீண்ட காலத்தில் எமது கிராமங்களில் வாழுகின்ற பெரும்பான்மையான மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை அபிவிருத்தி செய்வது மாத்திரமின்றி நாட்டின் பொருளாதார நடவடிக்கைகளின் அபிவிருத்தியுடன் இலாபத்தையும் அதிகரித்துக் கொள்ளவும் முயன்று வருகின்றன.

1930 களில் ஏற்பட்ட உலகளாவிய பொருளாதார மந்தத்தினாலும், இதனால் ஏற்பட்ட அரசியல் கொந்தளிப்பும் இலங்கைக்கு உரித்தான (அரசு வங்கி) வங்கியை நிறுவ அடிப்படைக் காரணமாகியது.

இலங்கை வங்கியை ஸ்தாபிப்பதற்கான 1939 ஆம் வருட 53 இலக்க கட்டளைச் சட்டத்தை அரசாங்க சபை நிறைவேற்றியது. இதனை 01-08-1939 இல் இலங்கையின் தேசாதிபதியால் தற்போதைய நகரக்கிளை கட்டிடத்தில் திறந்து வைக்கப்பட்டது. பல வெளிநாட்டு வங்கிகளுக்கு எதிராக போட்டி போட வேண்டியிருந்தது. வங்கி கிளைகளை ஒரு மெதுவான ஆனால் உறுதியாக ஸ்தாபித்துக் கொண்டு வந்தது. இவ் வங்கியானது 1980 களில் 190 கிளைகளையும், 1994 இல் 239 கிளைகளையும் ஸ்தாபித்துள்ளது. ஆனால் தற்போது 275 கிளைகளை நிறுவிட உள்ளது. அத்துடன் மாலைதீவு, இந்தியா, பாகிஸ்தான், பிரிட்டன் போன்ற நாடுகளில் தனது கிளைகளை அமைத்துள்ளது. இலங்கையின் வங்கித்தொழில் வரலாற்றில் 1961 ஆம் ஆண்டு முக்கிய வருடமாகும். அதாவது இவ்வங்கி தேசியமயமாக்கப்பட்டது.

சுதந்திரத்திற்குப் பின்னர் பொருளாதாரத்தைப் அபிவிருத்தி செய்வதற்காக இலங்கை அரசு கூடிய கவனத்தை எடுத்தது. மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் வாழ்கின்ற மக்களில் 70 வீதமானோர் வறுமைக் கோட்டுக்கு கீழ் வசிப்பவர்கள். ஆகவே இவ்வங்கியானது பொருளாதாரத்தினை அபிவிருத்தி செய்வதனுடாகப் கிராமங்களை அபிவிருத்தி செய்யவேண்டியுள்ளது. இதனால் விவசாயப் பகுதிக்கு உதவி செய்யவே இவ் வங்கி ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. அதாவது 01.08.1939 இல் இது திறந்து வைக்கப்பட்டது. ஆனால் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் 01.08.1948 இல் மட்டக்களப்பு நகரக்கிளை திறந்து வைக்கப்பட்டது. தற்போது மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் 5 பிரதான கிளைகளும் 10 விரிவாக்கல் கிளைகளும் செயற்படுகின்றன.

ஆய்வுப் பிரதேசத்தில் 1974 ஆம் ஆண்டு விவசாய விரிவாக்கல் கிளையாக வாழைச்சேனை எனும் இடத்தில் திறந்து வைக்கப்பட்டது. பின்னர் 1980 ஆம் ஆண்டு தை மாதம் இலங்கை வங்கியின் கிளையாக தரமுயர்த்தப்பட்டு இயங்கிக் கொண்டு வருகின்றது. இது தனது சேவையை மேலும் விரிவாக்குவதற்காக அதன் விரிவாக்கல் கிளை அலுவலகங்களை வாகரை, ஒட்டமாவடி ஆகிய இடங்களில் நிறுவி அதன் சேவையை மேலும் விஸ்தரித்துள்ளது. இவ்கிளையின் நிரந்தர உத்தியோகத்தர்களாக 20 பேர் வேலை செய்கின்றனர்.

இவ்வங்கியானது இலங்கையின் அனைத்து மாகாணங்களிலும் சிறு மற்றும் நடுத்தர அளவிலான வியாபாரிகளின் வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்துவதற்காக விவசாயம், தொழிற்சாலை, மீன்பிடி மற்றும்

அதனுடன் சம்பந்தப்பட்ட போக்குவரத்து, கால்நடை, சுற்றுலா அபிவிருத்தி, சுயதொழில் முயற்சி போன்றவற்றிற்காக அனைத்து பிரதேசங்களிலும் கடன்களை வழங்குகின்றது. பொருளாதாரத்தின் அனைத்து பகுதிகளிலும் செல்வாக்கினைச் செலுத்துவதாக அரசினால் பயன்படுத்தப்படும் நேரடிச் சாதனங்களாக இவ்வங்கி விளங்குகின்றது. கிளை விரிவாக்கத்தின் மூலமும் நவீன தொழில்நுட்ப புத்தாக்கங்கள் மூலமும் கிராமியப் பிரதேசங்களில் அபிவிருத்தியை முன்னெடுப்பவையாக வங்கி திகழ்கின்றது.

அந்த வகையில் கடந்த 20 ஆண்டுகளில் பிராந்திய ரீதியான அபிவிருத்தியில் இலங்கை வங்கியின் பங்களிப்பு; கோறளைப்பற்று பிராந்தியம் குறித்த ஒரு விசேட ஆய்வு எனும் தலைப்பில் இவ்வாய்வு முன்வைக்கப்படுகின்றது.

ஆய்வுப் பிரச்சினை

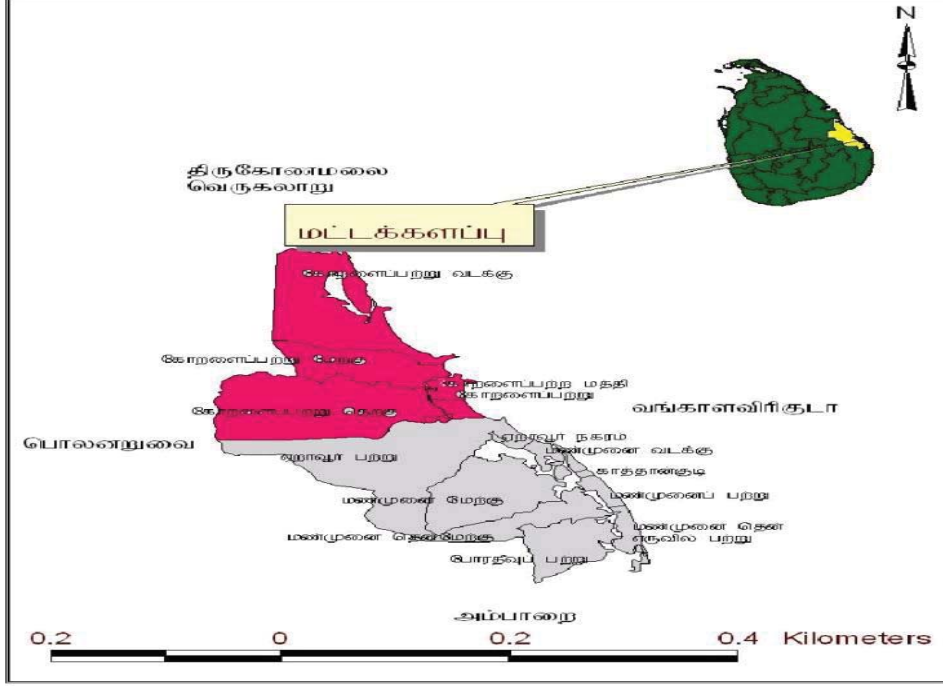
வறுமையைத் தணிப்பதற்கும், பொருளாதார அபிவிருத்தியை அடைந்து கொள்வதற்கும் ஆய்வுப் பிரதேசத்தில் வாழும் மக்கள் பல்வேறுபட்ட பொருளாதார மூலங்களில் தங்கியிருக்க வேண்டியுள்ளது. அதன் ஒரு பகுதியாகவே இலங்கை வங்கியின் பங்களிப்பு காணப்படுகின்றது. மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ள கோறளைப்பற்று பிராந்தியமானது கடந்த மூன்று தசாப்தங்களாக நிலவி வந்த உள்நாட்டு யுத்தத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட பல கிராமங்களை உள்ளடக்கியுள்ளதோடு பொருளாதார ரீதியாக பல துறைகளை (வேளாண்மை, மீன்பிடி, காடாக்கம், அகழ்வுத்துறைகள்) தன்னகத்தே கொண்டும் நிலை பேறான அபிவிருத்தியை வேண்டி நிற்கும் பிராந்தியமாகும்.

பிராந்திய ரீதியான அபிவிருத்தியை இப்பிராந்தியத்தில் முன்னேற்றுவதற்காக அரச மற்றும் அரச சார்பற்ற நிறுவனங்கள், சமூக மைய ஒழுங்கமைப்புக்கள் போன்ற பல்வேறு அமைப்புகள் மூலம் அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்ட போதிலும் இப்பிராந்தியத்தின் அபிவிருத்தியானது இன்னும் பின்தங்கிய நிலைமையில் உள்ளது. பிராந்திய அபிவிருத்தியில் வங்கிகளின் பங்களிப்பு இன்றியமையாதது. அந்தவகையில், ஆய்வுப் பிரதேசத்தில் காணப்படும் இலங்கை வங்கி பிராந்திய அபிவிருத்திக்கு ஆற்றிவரும் பங்களிப்பினை எவ்வாறு மதிப்பீடு செய்யலாம் என்பதைக் கண்டறிவது இவ்வாய்வின் பிரதான ஆய்வு வினாவாகக் கொண்டு இப்பிரச்சினைக்கான விடைகாணும் அடிப்படையில் இவ்வாய்வு முன்னெடுத்துச் செல்லப்பட்டுள்ளது.

ஆய்வுப் பிரதேசம்

ஆய்வுப் பிரதேசமானது, இலங்கையின் கிழக்கு மாகாணத்தில் அமைந்துள்ள மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் காணப்படும் கோறளைப்பற்று பிராந்தியத்தை மையமாகக் கொண்டுள்ளது. மட்டக்களப்பு மாவட்டமானது 14 பிரதேச செயலாளர் பிரிவுகளையும், 348 கிராம சேவகர் பிரிவுகளையும் 965 கிராமங்களையும் கொண்ட பரந்த ஒரு பிரதேசமாகும். இதில் கோறளைப்பற்று பிராந்தியம் எனக் குறிப்பிடப்படும் பிரதேசம் 5 பிரதேச செயலாளர் பிரிவுகளைக் கொண்டு காணப்படுகின்றது. ஆய்வுப் பிரதேசமானது கோறளைப்பற்று வடக்கு (வாகரை), கோறளைப்பற்று மேற்கு (ஓட்டமாவடி), கோறளைப்பற்று தெற்கு (கிரான்), கோறளைப்பற்று மத்தி (வாழைச்சேனை முஸ்லிம்), கோறளைப்பற்று (வாழைச்சேனை தமிழ்) போன்ற பிரதேச செயலாளர் பிரிவுகளைக் கொண்டு காணப்படுகின்றது. இப் பிரதேச விவசாயம், மீன்பிடி, வர்த்தகம் போன்ற துறைகளில் ஈடுபடுகின்றனர்.

வரைபு இல: 1
மட்டக்களப்பு மாவட்டமும் ஆய்வுப் பிரதேசமும்

ஆய்வின் நோக்கங்கள்

இவ்வாய்வின் பிரதான நோக்கமாக கோறளைப்பற்று பிராந்தியத்தின் அபிவிருத்தியில் இலங்கை வங்கிகளின் பங்களிப்பை மதிப்பீடு செய்வதாகும். மேற் கூறப்பட்ட பிரதான நோக்கத்தை அடையும் முகமாக பின்வரும் துணை நோக்கங்களையும் இவ்வாய்வு கொண்டுள்ளது. ஆய்வுப் பிரதேசத்தின் சமூகப் பொருளாதார நிலைமைகளைக் கண்டறிதல் பிராந்திய அபிவிருத்தியை ஏற்படுத்துவதில் இலங்கை வங்கி எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினைக் களைக்கண்டறிவது பிராந்திய அபிவிருத்தியினை மேம்படுத்தும் வகையில் இலங்கை வங்கியினால் முன்னெடுத்துச் செல்லப்படவேண்டிய வழி முறைகளை முன்மொழிதல்.

இலக்கிய மீளாய்வு

பாலசுப்பிரமணியன் (1975) என்பவர் அபிவிருத்தியில் சமுதாய நிலைக் காரணிகள் எவ்வாறு காணப்படுகின்றன என்றும் பொருளாதார முன்னேற்றத்தில் மனித உழைப்பின் உற்பத்தித்திறன், சேமிப்பு, தொழில் முயற்சி மற்றும் தொழில்நுட்பம் எவ்வாறு காணப்பட வேண்டும் என்று விளக்கியுள்ளார். சேமிப்பும் முதலீட்டின் நிதியாக்கமும் என்ற அத்தியாயத்தில் வளர்ச்சி பெற்ற நாடுகளில் சேமிப்பு அதிகமாக காணப்பட குறைந்த வளர்ச்சியுடைய நாடுகளில் சேமிப்பு குறைவாக உள்ளமையால் சேமிப்பில் ஒரு தேக்கம் ஏற்படுகின்றது என எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். இது எவ்வாறு அபிவிருத்தியை பாதிக்கின்றது என்பதைப் பற்றியும் எவ்வாறு சேமிப்பை திரட்டி அதிகளவான மூலதனவாக்கத்தை ஏற்படுத்தலாம் என்பதையும் கூறுகின்றார். மேலும் குறைந்த வளர்ச்சியுடைய நாடுகளில் உறுதியற்ற தன்மையின் அறிகுறியாக பணவீக்கம் காணப்படுகின்றது என்றும் பணவீக்கத்தில் வங்கியின் பங்கு எவ்வாறு காணப்படுகின்றது என்பதையும் இதனைக் கட்டுப்படுத்தி அரசாங்கமானது எவ்வாறு அபிவிருத்திப் பாதைக்கு நாட்டை வழி நாடாத்திச் செல்லலாம் என்பதை இந்தியாவை உதாரணங்காட்டி விளக்கியுள்ளார்.

Reidar Dale (1992) என்பவர் பிராந்திய அபிவிருத்தி சம்பந்தமான கோட்பாடுகளையும் அதன் நோக்கங்களையும் மேலும், பிராந்திய அபிவிருத்தியை எவ்வாறு நிலைத்து நிற்கும் தன்மையுடையதாக மாற்றலாம் என்பது பற்றியும் பிராந்திய அபிவிருத்தி திட்டமிடல் எவ்வாறு காணப்பட வேண்டும் அதற்குரிய தந்திரோபாயங்கள் பற்றியும் விளக்கிக் கூறியுள்ளார். மேலும் அம்பாந்தோட்டை மாவட்டத்தில் கிராமியரீதியாக அபிவிருத்தியை மேம்படுத்த மேற்கொள்ளப்பட்ட திட்டத்தினையும் அதன்மூலம் அம்பாந்தோட்டை மாவட்டம் கிராமியரீதியில் அபிவிருத்தி அடைந்துள்ளமையையும் இவர் விளக்கியுள்ளார்.

குருசாமி (1993) அவர்கள் வங்கி முறையின் வளர்ச்சி, வங்கி - சிறு விளக்கம், வங்கியின் பணிகள், பொருளாதார முன்னேற்றத்தில் வங்கியின் பங்களிப்பு என்பன பற்றி கோட்பாட்டு விளக்கங்களைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். அவரைப் போன்றே சிவகணநாதன் (1994) என்பாரும் தமது ஆய்வுக் கட்டுரையில் வர்த்தக வங்கித் தொழில் மூலம் எவ்வாறு கிராமியத் தொழில் துறையை அபிவிருத்தி செய்து கொள்ளலாம் என்பது பற்றி எடுத்துரைத்துள்ளார்.

இலங்கை மத்திய வங்கி (1998) வர்த்தக வங்கித் தொழில் இலங்கையில் சுதந்திரத்திற்கு முன் எவ்வாறு காணப்பட்டது, சுதந்திரத்திற்கு பின்னர் அவற்றில் நிகழ்ந்துள்ள மாற்றங்கள், அரசு வங்கிகள மற்றும் கிளைகளின் விரிவாக்கம், 1977 இற்குப் பின்னான மாற்றங்கள் மற்றும் தற்போதைய நிலைகள் என்பன பற்றி குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இலங்கையின் வங்கித் துறை வளர்ச்சி பற்றிய விடயங்கள் புள்ளிவிபரங்கள் மூலம் எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளது.

Michael Todaro (2000) என்பவர் அபிவிருத்தி சம்பந்தமான கோட்பாடுகளை 5 வகையாக பிரித்து விளக்கியுள்ளார். அவைகளாவன 1. Linear – Stages Theory, 2. Structural – Change Model, 3. The International – Dependence Revolution, 4. The Neo Classical Counterrevolution, 5. The New Growth Theory. இந்தக் கோட்பாடுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டுதான் நாட்டின் அபிவிருத்திச் செயற்பாடுகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. இவ் ஆய்வுக்கு கோட்பாட்டுரீதியான விளக்கங்களைப் பெறுவதற்கு இப்புத்தகமானது உறுதுணையாக அமைந்துள்ளது.

மூக்கையா (1995) என்பவரினால் எழுதப்பட்ட அபிவிருத்திக் கல்விக்கு ஓர் அறிமுகம் என்ற நூலில் அபிவிருத்திக்கான உபாயங்கள் கூறப்பட்டுள்ளது. இந்த உபாயங்களில் நான்கு முக்கியமான உபாயங்கள் கூறப்பட்டுள்ளன. இதில் R. Nurkse கூறப்பட்ட சமமான வளர்ச்சிக் கோட்பாடும், Hirsch Men's யினால் கூறப்பட்ட சமனற்ற வளர்ச்சிக் கோட்பாடும் கூறப்பட்டுள்ளன. சமமான வளர்ச்சிக் கோட்பாடானது எல்லாத் துறைகளும் சமச்சீராக வளர்ச்சி அடைய வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்தும் கோட்பாடாகும். இக்கோட்பாடுகள் அபிவிருத்தியடைந்த நாட்டுக்கு மட்டுமே பொருந்தக் கூடியது என எதிர்வாதம் புரிந்த ஹேர்ச்மன், சிங்கர், பிளமிங் போன்றோரால் முன்வைக்கப்பட்ட கோட்பாடாக சமச்சீரற்ற அணுகுமுறை காணப்படுகிறது. குறைவிருத்தி நாடுகளில் வளர்ச்சியினை ஊக்குவிப்பதற்கு பொருளாதாரத்தில் வேறுபட்ட துறைகளுக்கு இடையே ஒரு சமனற்ற வளர்ச்சியினை உருவாக்கவேண்டும் என்பது இவர்களது வாதமாகும். இவ்வாறு அபிவிருத்திக் கோட்பாடுகளை விமர்சன ரீதியாக வளர்ந்து சென்றுள்ளமை இங்கு விபரிக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும் அபிவிருத்திக்கான ஏனைய காரணிகளின் பங்கு, அவற்றை எவ்வாறு அதிகரித்து அபிவிருத்தியில் உள்வாங்கலாம், மூலதனவாக்கம், சேமிப்பு, முதலீட்டு நடவடிக்கைகள், திட்டமிடல் போன்றன எவ்வாறு அமைந்துள்ளது மேலும் எவ்வாறு திட்டங்களை செயற்படுத்தினால் மேம்பாடு அடையச் செய்யலாம் என்றெல்லாம் கூறப்பட்டுள்ளது. இறுதியில் இலங்கையின் பொருளாதார அபிவிருத்தியும் இன்றைய நிலை பற்றியும் கூறப்பட்டுள்ளது. அட்டவணைகள், புள்ளிவிபரங்கள் என்பன தகவல்களை சமர்ப்பிப்பதற்காக பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இப்புத்தகமானது எனது ஆய்வுப்பிரதேசத்தில் இனங்காணப்பட்டுள்ள விவசாயத்துறை, மீன்பிடி, சேணைப்பயிர்ச்செய்கை, ஆடைக்கைத்தொழில், சுற்றுலாத்துறை (பாசிக்குடா), வர்த்தகம் போன்ற துறைகளை அரசு வங்கிகள் தமது வங்கிச் செயற்பாடுகள் மூலம் எவ்வாறு அபிவிருத்தியடையச் செய்யலாம் என்பதை சுட்டிக் காட்டியுள்ளது.

ஆய்வு முறையிலும் தரவு சேகரிப்பும்

இவ்வாய்வினை மேற்கொள்வதற்கு முதல் நிலைத் தரவுகளும் இரண்டாம் நிலைத்தரவுகளும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. ஆனாலும், ஒப்பீட்டுரீதியில் முதல் நிலைத் தரவுகளைவிடவும் இரண்டாம் நிலைத் தரவுகளே இவ்வாய்வுக்கு அதிகளவில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. முதல் நிலைத் தரவுகளாக பிரதேசத்தின் பங்குதாரர்களான இலங்கை வங்கியின் உயர் அதிகாரிகளுடன் விடயப் பொருள் குறித்தான கலந்துரையாடல்கள், மற்றும் சேமிப்பாளர்களான மக்களிடமும் கருத்துக் கேட்டல் மற்றும் வினாக் கொத்து போன்றவைகள் மூலமும் தரவுகள் சேகரிக்கப்பட்டுள்ளன.

இரண்டாம் நிலைத்தரவுகளாக இலங்கை வங்கி தொடர்பாக வெளியிடப்பட்ட சஞ்சிகைகள், இலங்கை வங்கியினால் வெளியிடப்பட்ட சஞ்சிகைகள், வருடாந்த அறிக்கைகள், இலங்கை வங்கிப் பதிவேடுகள், அறிக்கைகள், பத்திரிகைகள், புத்தகங்கள், இணையத்தரவுகள் மூலமும் தரவுகள் சேகரிக்கப்பட்டுள்ளன. தரவுகளைச் சமர்ப்பிப்பதற்காக வரைபடங்கள், அட்டவணைகள் என்பனவும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இவ்வாறு பெறப்பட்ட தரவுகள் எளிய புள்ளிவிபரவியல் மாதிரிகள் மூலம் பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்டுள்ளன.

பிராந்திய அபிவிருத்தியில் இலங்கை வங்கியின் பங்களிப்பு

சுதந்திரத்திற்குப் பின்னர் பொருளாதாரத்தைப் அபிவிருத்தி செய்வதற்காக இலங்கை அரசு கூடிய கவனத்தை எடுத்தது. மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் வாழ்கின்ற மக்களில் 70 வீதமானோர் வறுமைக் கோட்டுக்கு கீழ் வசிப்பவர்கள். ஆகவே இவ்வங்கியானது பொருளாதாரத்தினை அபிவிருத்தி செய்வதனுடாகப் கிராமங்களை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டியுள்ளது. இதனால் விவசாயப் பகுதிக்கு உதவி செய்யவே இவ் வங்கி ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. ஆனால் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் 01.08.1948 இல் மட்டக்களப்பு நகரக்கிளை திறந்து வைக்கப்பட்டது. தற்போது மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் 5 பிரதான கிளைகளும் 10 விரிவாக்கல் கிளைகளும் செயற்படுகின்றன.

ஆய்வுப் பிரதேசத்தில் 1974 ஆம் ஆண்டு விவசாய விரிவாக்கல் கிளையாக வாழைச்சேனை எனும் இடத்தில் திறந்து வைக்கப்பட்டது. பின்னர் 1980 ஆம் ஆண்டு தை மாதம் இலங்கை வங்கியின் கிளையாக தரமுயர்த்தப்பட்டு இயங்கிக் கொண்டு வருகின்றது. இது தனது சேவையை மேலும் விரிவாக்குவதற்காக அதன் விரிவாக்கல் கிளை அலுவலகங்களை வாகரை, ஒட்டமாவடி ஆகிய இடங்களில் நிறுவி அதன் சேவையை மேலும் விஸ்தரித்துள்ளது. இவ்கிளையின் நிரந்தர உத்தியோகத்தர்களாக 20 பேர் வேலை செய்கின்றனர்.

இலங்கை வங்கியானது நாட்டின் தேசிய அபிவிருத்தியில் தனது பங்களிப்பை மேலும் விரிவாக்குவதன் மூலம் பலவகையான நிதிசார் சேவைகளையும் துணைச் சேவைகளையும் இலங்கையரான தொழில் முயற்சியாளர்களுக்கு வழங்குகின்றது. அந்தவகையில் நவ சபிரி கிராமியக் கடன் திட்டம் (கொவி சஹனய), நெல் பட்டறைக் கடன் திட்டம், தென்னை அபிவிருத்திக் கடன் திட்டம் (கப்ருக்க), விவசாயப் பண்ணை உபகரணங்களைக் கொள்வனவு செய்வதற்கான கடன் திட்டம், பாக்கியா சமுதாய அபிவிருத்திக் கடன் திட்டம், வறுமையை ஒழிப்பதற்கான சிறிய நிதிக் கருத்திட்ட கடன் திட்டம் - கட்டம் 2, கிழக்கின் உதிப்பு போன்ற கடன் வசதிகளை விவசாயம், தொழிற்சாலை, மீன்பிடி, வியாபாரம், போக்குவரத்து, கால்நடை, சுற்றுலாத்துறை, சுயதொழில் போன்ற துறைகளுக்கு வழங்கி பிராந்திய ரீதியான அபிவிருத்தியை ஏற்படுத்த இலங்கையரான தொழில் முயற்சியாளர்களை ஊக்குவிக்கின்றது.

வங்கியினால் வழங்கப்படும் கடனின் வகைகளும் அவற்றிற்கான வட்டி வீதங்களும்

இலங்கையில் அனைத்து பாகங்களும் அபிவிருத்தி செய்யப்பட வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் இலங்கை வங்கியானது நாட்டின் அனைத்துப் பாகங்களிலும் துறைவாரியாக கடன் திட்டங்களை அமுல்படுத்தி மக்களையும், முதலீட்டாளர்களையும் ஊக்கப்படுத்திக் கொண்டிருக்கின்றது. அந்தவகையில் அட்டவணை 1.1 இலங்கை வங்கியினால் வழங்கப்படும் கடனின் வகைகளும் அவற்றிற்கான வட்டி வீதங்களையும் காட்டுகின்றது.

அட்டவணை இல: 1

கடனின் வகைகளும் அவற்றிற்கான வட்டிவீதங்களும் (2010)

துறைகள்	கடனின் வகைகள்	வட்டிவீதம்	கடனின் உச்ச தொகை
விவசாயம் கால்நடை சார்ந்த துறை	நவ சபிரி கிராமிய கடன் வழங்கும் திட்டம்	12 %	180,000
	நெல் பட்டறைக் கடன் திட்டம்	10 %	5,000,000
	விவசாய கால்நடை வளர்ப்பு அபிவிருத்தி கடன் திட்டம்	12 %	50,000-400,000
வீடமைப்பு நிர்மாணத் துறை	குருசெத	13 % -14 %	250,000- 1,500,000
	குழு அடிப்படையிலான கடன்	12 %	100,000
	அரசு ஊழியர்களுக்கான வீடமைப்புக் கடன்	4 %	250,000-5,000,000
	ஜெயநிவச வீடமைப்புக் கடன்	12 %	100,000-1,500,000
	சுவசேவன வீடமைப்புக் கடன்	12 %	250,000- 1,500,000
	பகசு வீடமைப்புக் கடன்	12 %	100,000-200,000
சுயதொழில், அபிவிருத்தி துறை	வறுமையை ஒழிப்பதற்கான கடன்	12 %	250,000
	கிழக்கின் உதிப்பு	12 %	250,000
	மாகாண அபிவிருத்திக் கடன்	12 %	200,000-5,000,000

	குருசி நவோதய கிராமிய அபிவிருத்திக் கடன்	8 %	10,000-100,000
--	---	-----	----------------

மூலம்: வங்கிப் பதிவேடுகள் (2010), இலங்கை வங்கி.

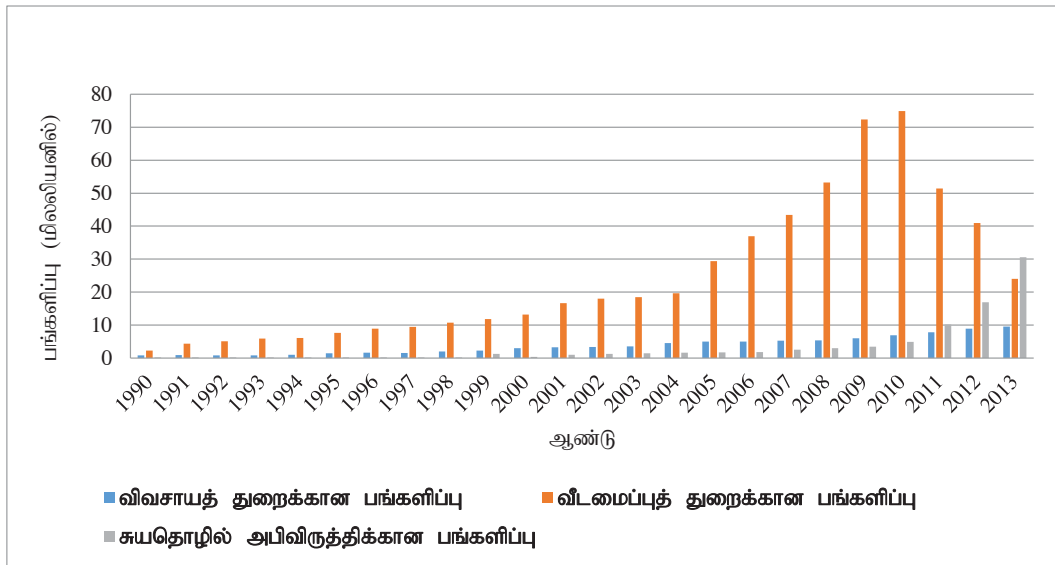
விவசாயத்துறை, கால்நடை, வீடமைப்பு மற்றும் சுயதொழில் முயற்சிகளுடான அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகள் என்ற வகையில் ஆரம்ப காலத்தில் இருந்து வங்கி பங்களிப்பு செய்துவருகின்றது. ஆரம்ப காலத்தில் ஆய்வுப் பிரதேசமானது யுத்தத்தினால் பாரியளவில் பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசமாகும். பின்னர் சனாமி அனர்த்தத்தினாலும் 2004 ஆண்டு பெருமளவு பாதிக்கப்பட்டது. இவ்வாறான நிலையில் போருக்குப் பின்னரான மீள்நிர்மாண, அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகளில் இலங்கை வங்கியின் பங்களிப்பு பற்றி துறைவாரியாக இங்கு நோக்கப்படுகிறது.

பிராந்திய அபிவிருத்தியில் ஆய்வுப் பிரதேசத்தில் இயங்கும் இலங்கை வங்கியின் பங்களிப்பு

ஆய்வுப் பிரதேசத்தில் செயற்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் தேசத்தின் வங்கியான இலங்கை வங்கியானது இப்பிரதேசத்தின் அபிவிருத்தியில் தன்னாலான பங்களிப்பினை நல்கிக் கொண்டிருக்கின்றது. விவசாயத்துறை, கால்நடை, வீடமைப்பு மற்றும் சுயதொழில் முயற்சிகளுடான அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகள் என்ற வகையில் ஆரம்ப காலத்தில் இருந்து பங்களிப்பு நல்கிக் கொண்டிருக்கின்றது. ஆரம்ப காலத்தில் ஆய்வுப் பிரதேசமானது யுத்தத்தினால் பாரியளவு பாதிக்கப்பட்ட பிராந்தியமாகும். பின்னர் சனாமி அனர்த்தத்தினாலும் 2004 ஆண்டு பெருமளவு பாதிக்கப்பட்டது. இவ்வாறான நிலையில் அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகளில் இலங்கை வங்கியின் பங்களிப்பு பற்றி துறைவாரியாக நோக்க வேண்டிய தேவைப்பாடு உள்ளது.

வரைபடம் 1.2

ஆய்வுப் பிரதேசத்தின் அபிவிருத்திக்கான இலங்கை வங்கியின் மொத்த பங்களிப்பு (1990-2013) மில்லியன் ரூபாய்களில்

மூலம்:- இரண்டாம் நிலைத் தரவின் தொகுப்பு, இலங்கை வங்கி (1990-2009).

1990 களில் 0.8 மில்லியனாக காணப்பட்ட விவசாயத்துறைக்கான பங்களிப்பானது 2009யில் 6 மில்லியன்களாக அதிகரித்துள்ளமையைக் காணலாம். இலங்கை வங்கியானது கடன் மீளப் பெறுவனவு தொடர்பாக நோக்கிய பிரச்சினையின் விளைவாக விவசாயக் கடனின் அளவைக் குறைத்துக் கொண்டது. விவசாயத்துறைக்கான கடனின் அளவு படிப்படியாக அதிகரித்துச் சென்றுள்ளதைக் காணலாம். மேலும் யுத்தம் முடிவடைந்த பின்னர் இத்துறைக்கான பங்களிப்பு மேலும் அதிகரித்துக் காணப்படுகின்றது. ஆனால் அதனைத் தொடர்ந்து ஏற்பட்ட வெள்ளப்பெருக்கு, வரட்சி போன்ற காரணங்களினால் மக்கள் விவசாயத்துறையில் முதலிடுவதற்கு தயக்கம் காட்டும் நிலை காணப்படுவதனை கடந்த காலங்களில் ஏற்பட்ட கடனின் அளவில் இருந்து அறியக் கூடியதாக உள்ளது.

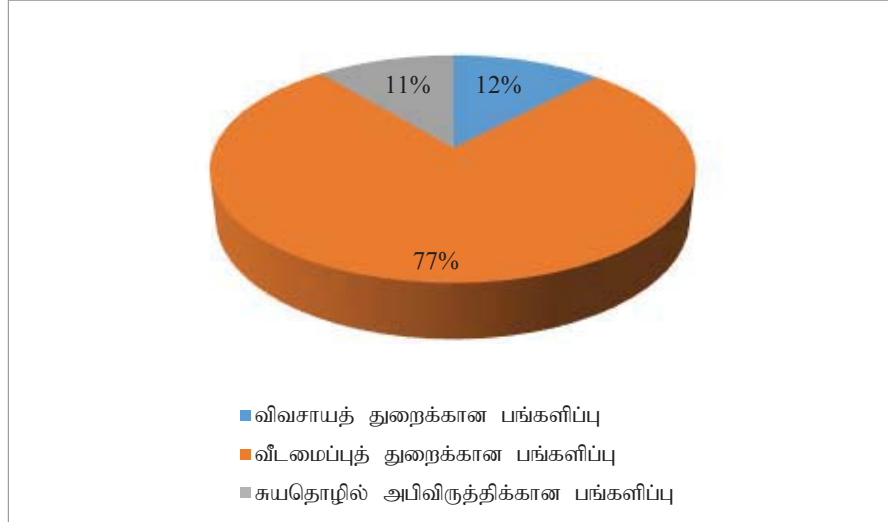
ஆய்வுப் பிரதேசமானது யுத்தத்தினாலும், 2004யில் ஏற்பட்ட சுனாமி அனர்த்தத்தினாலும் பாதிக்கப்பட்ட ஒரு பிராந்தியமாகும். இப் பிராந்தியத்தின் வீடமைப்பு நிர்மாணத் துறைக்கு இலங்கை வங்கியானது கூடிய பங்களிப்பினை நல்கியுள்ளது. இலங்கை வங்கியினால் வீடமைப்பு, நிர்மாணத்துறைக்கான பங்களிப்பானது 1990 களில் இருந்து 2013 ஆம் ஆண்டு வரையான காலப்பகுதிகளில் ஒரு சீரான வேகத்தில் அதிகரித்துக் கொண்டு செல்வதைக் காணலாம்.

இலங்கை வங்கியின் சுயதொழில் அபிவிருத்திக்கான கடனின் அளவு 1990-1998 வரையான காலப்பகுதிகளில் மிகக் குறைந்த அளவிலேயே காணப்பட்டது. 1999 ஆம் ஆண்டில் அதிகரித்து பின்னர் 2000 ஆம் ஆண்டு யுத்தத்தின் காரணமாக பாதுகாப்பின்மையினால் வங்கியானது சுயதொழில் அபிவிருத்திக் கடனின் அளவினை குறைத்துக் கொண்டது. சுனாமி அனர்த்தத்தின் பின்னர் தொழிற்துறைகளை மீளக் கட்டியெழுப்பும் நோக்கில் கடனின் அளவினை அதிகரித்துக் கொண்டது. 2007 ஆம் ஆண்டின் பின் போருக்குப் பின்னரான அபிவிருத்தியினாலும் புதிதாக அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட மாகாண ரீதியான அபிவிருத்திக் கடன் திட்டங்களினாலும் இலங்கை வங்கியானது சுயதொழில் அபிவிருத்திக்கான கடனின் பங்களிப்பினை அதிகரித்துக் கொண்டது.

ஒட்டு மொத்தமாக பார்க்கும் போது இலங்கை வங்கியானது கடந்த இரு தசாப்தங்களில் வழங்கிய கடன்களின் அடிப்படையில் ஒவ்வொரு வருடமும் வீடமைப்பு, நிர்மாணத் துறைக்கு பாரிய அளவிலான கடனினையும் அதற்கு அடுத்ததாக விவசாயத்துறைக்கும் அடுத்ததாக சுயதொழில் அபிவிருத்திக்கும் கடன்களை வழங்கியுள்ளது.

இலங்கை வங்கியினால் 1990 - 2013 வரையான காலப்பகுதியில் அபிவிருத்திக்காக மேற்கொண்ட பங்களிப்பைப் பார்த்தோமானால் 1990 - 2013 வரையான காலப்பகுதியில் அதிகரித்துக் கொண்ட செல்வதனை அவதானிக்கலாம்.

வரைபடம் 1.3
ஆய்வுப் பிரதேசத்தின் அபிவிருத்திக்கான இலங்கை வங்கியின் மொத்த பங்களிப்பு (1990-2013)

மூலம்:- இரண்டாம் நிலைத் தரவின் தொகுப்பு, இலங்கை வங்கி (1990-2009).

மேலே உள்ள தரவின்படி கடந்த இரு தசாப்தங்களில் இலங்கை வங்கியானது ஆய்வுப் பிரதேசத்தில் பிராந்திய அபிவிருத்தியை ஏற்படுத்துவதில் பங்காற்றியுள்ள போதிலும் கூடியளவு வீடமைப்பு, நிர்மாணத்துறைக்கு (77%) பங்காற்றியுள்ளது. அதனையடுத்து விவசாய கால்நடை அபிவிருத்திக்கும் (12%) அடுத்து சுயதொழில் மற்றும் அபிவிருத்தி (11%) நடவடிக்கைகளுக்கும் பங்காற்றியுள்ளது எனலாம். வீடமைப்பு நிர்மாணத் துறைக்கு அதிகளவு பங்காற்றியுள்ளமைக்கு காரணமாக இத்துறைக்கான கடன்கள் பெரும்பாலும் அரச ஊழியர்களுக்கு வழங்கப்படுவதனால் இக்கடன்களை வங்கிகளானது தயக்கமின்றி வழங்குகின்றது எனலாம்.

இலங்கை வங்கி ஆய்வுப் பிரதேசத்தில் எதிர்நோக்கும் அபிவிருத்திச் சவால்கள்

கோறளைப்பற்று பிராந்தியத்தில் இயங்கி வரும் இலங்கை வங்கி வைப்புக்களை ஏற்பதையும், பல்லேறு வகையான கடன்களை வழங்குவதும் பிரதான தொழிற்பாடுகளாக கொண்டுள்ளது. இவ்விரண்டு

தொழிற்பாடுகளின் மூலமாகவே வங்கிக் கிளைகளின் நடவடிக்கைகள் விஸ்தரிக்கப்படுவதுடன் பிராந்தியரீதியான அபிவிருத்தியிலும் தமது அளப்பரிய பங்கினை ஆற்றி வருகிறது. இந்த வகையில் கோற்றைப்பற்று பிராந்திய அபிவிருத்தியில் இலங்கை வங்கிக்கிளைகள் பிராந்தியரீதியான அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகளின் போது எதிர்நோக்கும் பல்வேறுபட்ட பிரச்சினைகளை பின்வருமாறு நோக்கலாம்.

சேமிப்பு ஆற்றல் என்பது இப்பிராந்தியத்தின் அதிகரித்த முதலீட்டுத் தேவைகளுக்கு ஏற்ப இதுவரை உயர்த்தப்படவில்லை. காரணம் இங்குள்ள பிரதேச செயலாளர் பிரிவுகளில் வறுமை உயர்ந்த மட்டத்தில் இருப்பதும் அன்றாட ஊதியம் வாழ்க்கைச் செலவுக்கே போதுமானதாக இல்லை. இங்கு வசிப்பவர்களில் அனேகமானவர்கள் வறுமைக் கோட்டிற்கு கீழ் இருப்பதனால் உயர்ந்த சேமிப்புக்களை இவர்களிடமிருந்து எதிர்பார்க்க முடியாதுள்ளது.

அபிவிருத்தியை நோக்கமாகக் கொண்டு வழங்கப்படும் கடன்கள் பெரும்பாலும் நுகர்விலையே செலவிடப்படுகின்றன. கடன்கள் வழங்கப்பட்ட பின்னர் அக்கடன்கள் பெறப்பட்ட நோக்கத்திற்காகவே பயன்படுத்தப்படுகின்றனவா? என்பதை வங்கி கண்காணிக்கும் பொறிமுறை ஒன்றைக் கொண்டிருக்கவில்லை. இதனால் இக்கடன்கள் நுகர்வில் செலவிடப்படும் போது உழைப்பாற்றலும் கடன் மீளளிப்பாற்றலும் வீழ்ச்சிடைகிறது. இப்பிரதேச செயலாளர் பிரிவுகளில் முன்னேற்றப்பட வேண்டிய துறைகளாகக் காணப்படுகின்ற கிராமிய விவசாயத்துறையும் அது சார்ந்த கைத்தொழில் முயற்சிகளும் வறிய மக்களின் உழைப்பின் வசம் உள்ளன. அவர்கள் பெரும்பாலும் சொத்துக்களை உடைமையாகக் கொண்டிருக்காதவர்கள் அதனால் வங்கிகள் கோருகின்ற பிணைகளை கொடுக்க முடியாத நிலையில் எவ்வாறு கடன்களைப் பெறுவது? என்ற கேள்வி எழுகிறது.

கிராமியத் துறையினர் நிறுவனரீதியற்ற முறைசாராக் கடனிலையே இன்றும் பெரிதும் தங்கியுள்ளனர். இதற்கு முக்கியமான காரணம் வங்கிகள் போன்ற முறைசார்ந்த துறைகளில் இருந்து பெறப்படும் கடன்களுக்கு நிபந்தனைகளும் பிணைகளும் அதிகமாகக் காணப்படுவதே ஆகும். இது கிராமியத் துறையினருக்கு மட்டுமன்றி வங்கியாளர்களுக்கும் கடன் வழங்குவதில் பிரதான தடையை ஏற்படுத்துகின்றது. இப் பிராந்தியத்தில் உள்ளவர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் வறுமைக் கோட்டுக்கு கீழ் வாழ்பவர்களாதலால் (சமூத்திரிய பணாளிகள்) இவர்களிடமிருந்து வங்கி தனக்குத் தேவையான பிணைகளைப் பெறுவதும் கடினம். இதனால் வங்கி தனது செயற்பாட்டை மிகவும் வெற்றிகரமாக முன்னெடுக்க முடியாதுள்ளது. குறிப்பாக, கடன் மீள் பெறுவனவுப் பிரச்சினையாகும். பெரும்பாலும் கிராமியத் துறைக்கு வழங்கப்படும் கடன்களில் 50 வீதத்தினையேனும் மீள்பெற முடியாத நிலையை இவ்வங்கிக்கு எதிர் கொண்டுள்ளது.

அரசு வங்கிக் கடன்கள் நன்கொடைகள் என்ற மனோபாவம், முதலீட்டு நோக்கத்திற்காக பெறப்பட்ட அனேக கடன்கள் நுகர்வுக்காக பயன்படுத்தப்படுகின்றமை, கடன்களை திருப்பிச் செலுத்துவதில் காணப்படும் அசிரத்தை, காலநிலையின் நிச்சயமற்ற தன்மை, வருமானத்திலும் கூடிய செலவு, கடன்களை மீள் செலுத்துவதற்காகவே கடன்படுத்தல் (நச்சு வட்டம்), பொருளாதாரம் எதிர்பாராத விதத்தில் அபாயத்தை எதிர்நோக்குதல் போன்ற காரணங்களினால் கடனைப் பெற்றுக் கொண்ட வாடிக்கையாளர்கள் தமது கடன்களை மீள் செலுத்துவதில் பெரும் பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்கியுள்ளனர். தேர்தல் காலங்களில் கட்சிகள் தமது தேர்தல் விஞ்ஞாபனங்களில் தாங்கள் பதவிக்கு வந்தால் எடுத்த கடன்களை எல்லாம் மீள் செலுத்தத் தேவையில்லை எனத் தெரிவிக்கும் போது இதனை நம்பி உண்மையில் கடன்களை மீள் செலுத்தக் கூடியவர்களும் பணத்தை வங்கிக்கு வழங்கத் தவறுகின்றனர்.

வங்கியின் செயற்பாடுகள் பற்றி கிராமிய மக்களுக்கு போதிய விளக்கம் இல்லாமை. உதாரணமாக, விவசாயத்துறைக்கு வழங்கப்படும் கடன்கள் எடுத்து வரும் நட்ட அச்சத்தை தடுக்க இக்கடன்கள் காப்புறுதி செய்யப்பட்டுள்ளன. ஆனால் நெல்வயல்கள் நட்டமடையும் சாத்தியத்தை முன்கூட்டியே விவசாயிகள் காப்புறுதி சபைக்கு உரிய நேரத்தில் தெரியப்படுத்த வேண்டும். அதாவது அறுவடை செய்த பின்னர் நட்டம் ஏற்பட்டதாக சொல்லும் காரணத்தை காப்புறுதி சபை ஏற்காது. எனவே நட்டமடையும் சந்தர்ப்பம் காணப்படும் நிலையிலேயே அதாவது அறுவடைக்கு முன்பே இவற்றைத் தெரிவிக்க வேண்டும் என்ற விடயங்கள் கிராமிய மக்களுக்கு தெளிவின்மையால் அவர்கள் நட்டமடைய வேண்டிய சந்தர்ப்பம் அதிகமாக உள்ளது. இந்த நிலைமை வங்கி தாம் வழங்கிய கடன்களை மீள் அறவிடுவதிலும் பிரச்சினையை ஏற்படுத்துகிறது.

வங்கிக் கிளைகளில் ஊழியர் பற்றாக்குறையை அவதானிக்க முடிகின்றது. அதாவது வாடிக்கையாளர்கள் அதிகரிப்பதற்கு ஏற்ப வங்கிக் கிளைகளில் அவர்களது தேவைகளை நிறைவேற்றக் கூடியளவுக்கு ஊழியர்களின் அளவு அதிகரிக்கப்படவில்லை. அதனால் ஒரு சில நேரங்களில் ஊழியர்களுக்கு பயிற்சி வசதிகள் வழங்குவதற்கு இடமளிக்கப்பட்டாலும் பயிற்சிக்கு செல்லும் போது அவர்களுக்கு மாற்றீடாக சேவையில் ஈடுபட ஊழியர்கள் பற்றாக்குறையாக இருப்பதனால் பயிற்சி வசதிகளுக்கு செல்ல முடியாத நிலை ஏற்படுகின்றது. அவ்வாறு சென்றால் வாடிக்கையாளர்களின் நடவடிக்கைகள் தாமதமாக நேரிடுகின்றது. மேலும், கடன் அட்டை மற்றும் போலி நகை அடகு வைப்பு

போன்றவை மூலம் பண மோசடி நடைபெறுவதும் அதனால் அசலுக்கும், நகலுக்கும் வித்தியாசம் தெரியாத வியாபாரிகள் மட்டுமன்றி வங்கிகளும் கூட நட்புமடைய வேண்டிய நிலைமை உருவாகின்றது. இறுதியாக வங்கியின் இட அமைவுப் பிரச்சினையும் வாடிக்கையாளர்களுக்கு பிரச்சினையாக அமைகின்றது. அரசு வங்கிக் கிளைகள் பெரும்பாலும் நகரை அண்டிய பிரதான வீதிகளுக்கு அருகாமையில் அமைந்துள்ளமையால் கிராமப்புற மக்கள் வங்கியிடம் உதவி பெறுவதை கடினப்படுத்துகின்றது. மேற்கூறப்பட்ட அடையாளம் காணப்பட்ட பிரச்சினைகளும், தடைகளும் இலங்கை வங்கி கோறளைப்பற்றி பிராந்திய அபிவிருத்தியில் எதிர்நோக்குகின்ற பிரதான சவால்களாகும்.

விதந்துரைகள்

அரசாங்கமும் மத்திய வங்கியும் எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகள் வாடிக்கையாளர்களுக்கு கடன் அடிப்படை பற்றி விளக்கமளித்தல், நிதி வசதிகள் அதிகரிப்பு, பிரதேச மக்களை இலக்காகக் கொண்ட செயற்பாடுகளை அதிகரித்தல், மக்களது வங்கிப் பழக்க வழக்கத்தை அதிகரிக்கச் செய்தல், தனியார்துறை முயற்சிகளுக்கு ஊக்கமளித்தல், பிணையற்ற கடன்களை வழங்கும் முறையை அறிமுகப்படுத்தல், நடமாடும் வங்கிச் சேவையை அறிமுகப்படுத்தல், அரசியல் ரீதியான செல்வாக்குகளை இல்லாமல் செய்தல், கடன் மீள்பெறும் நடைமுறையை மாற்றியமைத்தல், வங்கி ஊழியர்களிடையே புதிய அணுகுமுறைகளையும் புதிய மனப்பாங்குகளையும் தோற்றுவித்தல், கடனுக்காக காப்புறுதி சேவையை ஏற்படுத்தல். மேலும், வங்கிக் கொடுகடன்கள் பலவீனமான துறைகளுக்கும், அவசியம் முன்னேற்றப்பட வேண்டிய துறைகளுக்கும் விரிவாக்கம் செய்யும் முகமாக மத்திய கொடுகடன் திட்டங்களை அறிமுகப்படுத்த வேண்டும். அடுத்து மீள் நிதியிடல் வசதிகளை பரவலாக்குதல் வேண்டும். மேலும், வங்கிகளால் வழங்கப்படும் கடன்களைப் பற்றிய ஆய்வுகளை நாடாதி வருடா வருடம் அவற்றிற்கேற்ப புதிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளல் வேண்டும். மேலும் வங்கித்துறை நடவடிக்கைகளை சிறப்பாக வழிநடாத்தக் கூடிய வகையில் மேற்பார்வை நடவடிக்கைகளையும் திட்டமிடுதல் அவசியம். அத்துடன், கொடுகடன் முகாமை, செயற்திட்ட மதிப்பீடு, செலாவணித் தொழிற்பாட்டு முறை, புதிய நவீன திட்டங்கள் பற்றி போதியளவில் விழிப்புணர்வை வங்கி பிரதேச மக்களுக்கு பிரசுரங்கள் மற்றும் கருத்தரங்குகள் மூலம் அளிக்க முடியும். இதற்காக வேண்டி கிராமிய மட்டத்தில் முகவர்களை நியமிக்க முடியும்.

நிதி வசதிகள் அதிகரிப்பு என்பது இப்பிரதேசத்தில் முதலீடுகளை அதிகம் உருவாக்குவதற்கு உறுதுணை புரியும். இப்பிரதேசத்தில் குறைந்த வருமானத்தையுடைய குடும்பங்களின் எண்ணிக்கை மொத்த எண்ணிக்கையில் அதிகமாகும். எனவே, இவர்களால் புதிய முதலீடுகளை சுயமாக உருவாக்குவது கடினமானதாகும். இவ்வகையில், இவர்களுக்கு கடன் வழங்குவது மிகவும் முக்கியமானதாகும். இன்று வங்கிகள் விவசாயத்துறைக்கு கடன் வழங்குவதற்கு தயங்குகின்றன. காரணம், ஏற்கனவே கடன் எடுத்தவர்கள் கடனை மீள ஒப்படைக்காமையே ஆகும். இருந்தும் வங்கிகள் விவசாயத்துறைக்கு வழங்கும் கடனில் ஒரு குறிப்பிட்ட வீதம் மீள் நிதியிட்டம் செய்யப்படுவதனால் அவை கடன்களை வழங்கலாம். அவ்வாறு கடன்களை வழங்கும் போது கடன் முழுவதும் பணமாக வழங்கப்படாது பொருட்களாகவும் (விதை, உரம், பசளை, இலசுரக உபகரணங்கள்) ஒரு பகுதியை வழங்குவதன் மூலம் கடன் பெறும் நோக்கம் நிறைவேற்றப்படுகின்றதா? என்பதை அறியமுடியும்.

அத்துடன் வீடமைப்புத் துறைக்கு தேவையான நிதி வசதிகளை இலங்கை வங்கி பெரும்பாலும் அரசு, கூட்டுறவு ஊழியர்களுக்கே வழங்கி வருகிறது. இதன் போது காணி உறுதி போன்ற ஆவணங்கள் பிணையாகப் பெற்றுக் கொள்ளப்படுகின்றன. மேலும், இக்கடன்களுக்கான வட்டி வீதமும் ஓரளவு அதிகமானதாகும். கூலி மற்றும் குத்தகை விவசாயிகள், மீனவர்கள் போன்றவர்களுக்கு இக்கடன்கள் கிடைப்பது உறுதிப்படுத்தப்படல் வேண்டும். கோறளைப்பற்றி பிரதேச மக்கள் கிராமியப் பொருளாதாரத்தை சார்ந்து இருப்பதனால் இப்பிரதேசத்திலுள்ள வங்கிகளின் பிரதான நடவடிக்கை கிராமியப் பொருளாதாரத்தை விருத்தி செய்வதாகவே இருக்க வேண்டும். இதனால் மொத்தத் தேசிய உற்பத்தி அதிகரிப்பு, தலா வருமான அதிகரிப்பு, வாடிக்கைத் தர அதிகரிப்பு, வருமான ஏற்றத் தாழ்வை குறைத்தல் போன்ற பல நடவடிக்கைகளையும் ஏற்படுத்த முடியும்.

மேலும், இப்பகுதியில் சிறுகைத்தொழில் முயற்சியில் ஈடுபடுபவர்கள் தமது வருமானத்தில் ஒரு பகுதியை சேமிக்கும் பொருட்டும், மக்களிடையே சேமிப்புப் பழக்கத்தை ஏற்படுத்தவும் ஆலோசனைகள் மற்றும் கருத்தரங்குகளை வழங்கலாம், இது இம்மக்களிடையே வைப்புப் பழக்கத்தை ஏற்படுத்தி கடன் வழங்குவதை அதிகரிக்கச் செய்வதுடன் பிரதேசத்தின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கும் ஊன்று கோலாக அமையும்.

இலகுவான சேமிப்புத் திட்டங்கள், கவர்ச்சியான வட்டி (அல்லது இலாபப் பங்கு) இலகுவான நடைமுறைகள், புதிய வைப்புத் திட்டங்கள் போன்றவற்றை பிரதேசத்திலுள்ள ஒவ்வொரு சமயக் குழுக்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு செயற்படுத்தும் போது வாடிக்கையாளர்களை அதிகளவில் கவர்ந்து கொள்ள முடியும். அதிகரித்த தனியார் முதலீடுகளினால் ஏற்பட்ட வாய்ப்புக்களில் இருந்து

முழுமையான செயற்றிறன்களைப் பெற வங்கி தமது முழுமையான பங்களிப்பினை ஆற்ற முடியும். அதன் மூலம் முயற்சியாளர்களுக்கும், வங்கிகளுக்கும் இடையே தொடர்புகள் அதிகரிக்க முடியும்.

பிணையற்ற கடன்களை வழங்கும் முறையை அறிமுகப்படுத்துவதற்காக நண்கடன் முறையினூடாக வறியவர்களின் கடன் தேவைகளை பூர்த்தி செய்து கொள்வதுடன் இப்பிரதேசத்தில் வாழ்கின்ற பெரும்பாலான வறிய மக்கள் நன்மையடையக் கூடிய வாய்ப்பையும் வழங்கமுடியும். குறிப்பாக, இப்பிரதேசத்திலுள்ள மிகவும் வறிய நிலையிலுள்ள இளைஞர்கள், யுவதிகளின் பங்களிப்பை பிரதேச அபிவிருத்திக்கும் நாட்டின் அபிவிருத்திக்கும் பயன்படுத்த முடியும். அத்துடன், இவ்வங்கிகள் வழங்கும் கடன்கள் உரிய நேரத்தில் உரிய இடத்தில் சென்றடைய உறுதி செய்யவும் முடியும்.

வங்கி கடன் வழங்கும் செய்முறைகளையும், பிரதேசத்தின் அபிவிருத்திக்கான நடைமுறைகளையும் உறுதியுடன் முன்னெடுத்துச் செல்ல வேண்டுமாயின் வங்கி நடவடிக்கைகளிலிருந்து அரசியல் செல்வாக்குகள் அகற்றப்பட வேண்டியது அவசியமானதாகும். இதன் அடிப்படையில் சகல மக்களுக்கும் வங்கிகளில் சம வாய்ப்பளிக்கப்படுதல் வேண்டும். அதாவது பாரபட்சமான கடன் கொள்கைகளை அகற்றி செல்வாக்குள்ளவர்கள் மட்டுமன்றி அனைவரும் இவ்வங்கிகளின் சேவைகளை சம அளவில் நுகர்ந்து கொள்வதற்கான வாய்ப்புக்கள் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும். இதற்காக வறிய மக்களிடமிருந்து திரட்டப்படும் சேமிப்புக்கள் அவர்களிடையே கடனாகச் சென்றடைவதை வங்கிகள் உறுதி செய்து கொள்ள வேண்டும். இதில் பாரபட்சம் காட்டக்கூடாது. இத்தகைய செயற்பாடு வருமான ஏற்றத் தாழ்வை இல்லாமல் செய்வதற்கு உதவும்.

கடன் மூலதனத்தை பகுதியளவில் வாரமாகவோ அல்லது மாதமாகவோ அல்லது பணம் கிடைத்த உடனடியோ வட்டியுடன் இணைந்த விதத்தில் செலத்தக்கூடிய விதத்தில் கடன் மீளப்பெறும் கொள்கைகள் மாற்றியமைக்கப்படுதல் வேண்டும். தனியார் வங்கிகள் இவ் நடைமுறையைப் பின்பற்றி வருவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

வங்கிகளால் வழங்கப்படும் அனைத்துக் கடன்களுக்கும் காப்புறுதி வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தல் வேண்டும். இவ்வாறு காப்புறுதி சேவையை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கும் போது தொழில் முயற்சி நட்டமடைந்தாலும் அதனை மீள புனரமைப்பதற்கு காப்புறுதி உறுதுணையாக அமையும். அதனால், கடன் மீளப் பெறுவனவுப் பிரச்சினையும் குறைவடையும். இவ்வாறான நடவடிக்கைகள் மூலம் வங்கிகளில் மாற்றத்தைக் கொண்டு வருவதன் மூலம் இலங்கை வங்கியானது மேலும் சிறப்பான முறையில் பிராந்திய அபிவிருத்தியை ஏற்படுத்துவதில் கோறளைப்பற்று பிராந்தியத்தில் பணியாற்ற முடியும் என்பதில் ஐயமில்லை.

முடிவுரை

அபிவிருத்திச் சிந்தனைகளில் பிராந்திய பொருளாதார அபிவிருத்தி என்பது முக்கியமானதாகும். பிராந்தியங்களினூடான நாட்டின் அபிவிருத்தி என்ற தொனிப்பொருள் இன்று பரவலாக பேசப்பட்டுவரும் ஒரு விடயமாக இது காணப்படுகின்றது. அந்தவகையில், வங்கித்துறையானது பொருளாதார வளர்ச்சி, மற்றும் அபிவிருத்தியை ஏற்படுத்துவதில் இன்று காத்திரமான பங்களிப்பைச் செய்து வருகின்றது. இவ்வங்கித் துறையானது அபிவிருத்தியடைந்து வரும் நாடுகளில் வாழ்கின்ற கிராமிய மக்களிடத்திலே சேமிப்புக்களை ஊக்குவித்தல், வறுமையைக் குறைத்தல், வாழ்க்கைத்தரத்தை மேம்படுத்தல், சுயதொழில் ஊக்கவிப்பு, பெண்களை வலுவூட்டல் போன்றவற்றை ஏற்படுத்துவதோடு அங்கு காணப்படும் மூலதன தேக்கநிலை, ஊழியத்தின் வினைத்திறன்ற தன்மை போன்றவற்றையும் குறைக்க வழியமைத்துக் கொடுக்கின்றது.

கடந்த 25 ஆண்டுகளில் கோறளைப்பற்று பிரதேசத்தில் இலங்கை வங்கியானது பிராந்திய அபிவிருத்தியில் குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பினை செய்து வருகின்றது. விவசாயத்துறையின் வளர்ச்சி, வர்த்தகத்துறை மேம்பாடு என்பவற்றுடன் பிரதானமாக இப்பிரதேசத்தின் அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகளிலும் இவ் வங்கி மிகவும் உதவி புரிந்திருக்கின்றது. அத்துடன் இத்தகைய கிராமப் பகுதிகளில் இயங்கிவரும் மக்கள் வங்கிக் கிளைகளின் செயற்பாட்டை பொருளாதார ரீதியாக மேலும் ஊக்குவிப்பதற்கு அரசியல் சித்தம் உட்பட மத்திய வங்கியும் சகல கிராமப்புற வங்கிகளுக்கும் தமது வளர்ச்சியை உறுதிப்படுத்த மீண்டும் தம்மை அர்ப்பணிக்க வேண்டிய நிலையில் உள்ளன என்பது இவ்வாய்வின் மூலம் கண்டறியப்பட்டுள்ளது.

ஆய்வின் மூலம் ஆய்வுப் பிரதேசத்தின் சமூக, பொருளாதார அபிவிருத்தி பின்தங்கிய நிலையில் காணப்படுகின்றமையும், ஆய்வுப் பிரதேச அபிவிருத்தியில் இலங்கை வங்கி பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்குகின்றமையும், ஆய்வுப் பிரதேசத்தில் இலங்கை வங்கியானது மேலும் தமது கிளைகளை விஸ்தரித்துக் கொள்ள வேண்டிய தேவைப்பாடு காணப்படுகின்றமையும் இவ்வாய்வின் மூலம் கண்டறியப்பட்டுள்ளது.

மாறி வருகின்ற புதிய பொருளாதார சூழ்நிலைக்கும், களநிலவரத்துக்கும் ஏற்ப வங்கி தமது கொள்கைகளிலும், நடவடிக்கைகளிலும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தி இப்பிரதேச சூழலுக்கேற்ப செயற்பட வேண்டும். அதன் மூலமே வங்கி நடவடிக்கைகள் சகல மக்களையும் முழுமையாகச் சென்றடைய முடியும் என்பதனை இவ்வாய்வு பிரதானமாக சுட்டிக் காட்டுகின்றது. இதன் மூலமே பிராந்திய அபிவிருத்தியும் மேல் நிலையை அடையும்.

உசாத்துணை நூல்கள்

- இலங்கை மத்திய வங்கி (2006), 'அண்மைக்கால பொருளாதார அபிவிருத்திகள்: 2006 இன் முக்கிய பண்புகளும் 2007 இற்கான வாய்ப்புக்களும்', கொழும்பு, மத்திய வங்கி, பக். 63-68.
- Asia Report (2008), 'Srilanka's Eastern Provice: Land, Development and confil't', International Crisis Group, p.4.
- Bank of Ceylon (1990-2005), 'Development Credit Schemes', Colombo, Development Banking Division, Bank of Ceylon, pp.1-19.
- Chanuka W, N.Gunawardene and H. Wickremasinghe (2008), 'Regional Human Development Report', pp.9-109. Education Limited pp. 77-105.
- குருசாமி.மா.பா (1993), 'பணம் வங்கி இயல்கள்' (11⁰ பதிப்பு), சென்னை, கஸ்தூரி அச்சகம், பக். 187-203.
- IFAD (2002), 'Country Programme Evaluation', Sri Lanka, pp. 4-8.
- திலகரத்ன. டபிள்யு. எம் (1984), 'அபிவிருத்தியில் வங்கிகளின் பங்கு', பொருளியல் நோக்கு, மலர்: 10, இதழ்: 2:3, கொழும்பு, பக். 17-22.
- அனில் பெரேரா (2005), 'வர்த்தக வங்கிகள் பற்றிய ஓர் அறிமுகம்', குறிப்பேடு, மலர்: 24, இதழ்: 5:6, கொழும்பு, மத்திய வங்கி, பக். 3-12.
- Michael Todoto, P (2000), 'Economic Development' (7th Edition), England, Pearson
- Reidar Dale (1992), 'Organization of Regional Development Work', Ratmalana, Sarvodaya Book Publishing Services, pp.1-33.
- சிவகணநாதன்.கே (1994), 'இலங்கையில் வர்த்தக வங்கித் தொழில்: வரலாற்று மீளாய்வும் எதிரில் உள்ள சவால்களும்', பொருளியல் நோக்கு, மலர்: 20, இதழ்: 9, கொழும்பு, மக்கள் வங்கி, பக். 5-11.
- ரகுராகவன், ஜ. கு. தம்பையா (1996), 'பொருளியல்', கொழும்பு, யுனைட்டட் வெளியீட்டகம், பக்.264-268.